

'Kijk daar, van die molen krijgen wij onze stroom'

Marcel Gort is aanjager van een burgerinitiatief dat het voor elkaar heeft gekregen dat windmolens in de toekomst twintig procent van de huishoudens in Noord van stroom voorzien.

**MARCEL
GORT**

Het begon allemaal in het houten wijkgebouwtje van Schellingwoude. Daar werd begin vorig jaar, voor een stuk of twintig buurtbewoners, *An inconvenient truth* gedraaid, de film van Al Gore die ogen over de hele wereld heeft geopend.

De ogen van Marcel Gort (Alblasserdam, 1958) waren al eerder open voor de gevaren van CO₂-uitstoot. Wat heet: zijn Land Rover rijdt op plantaardige olie.

Toen hij een brief in zijn bus vond van Anrik Engelhard, die de buurt oproep aan een gedragsverandering te doen om de opwarming van de aarde tegen te gaan, vond Gort een geestverwant. Eigenhandig ondertitelden ontwerper Gort en tropenarts Engelhard de film van Gore en organiseerden de avond in het wijkgebouw, met een voordracht over windenergie na afloop.

Die avond ontstond het idee: twintig procent van Noord, zo'n achtduizend huishoudens, moet zijn energievoorziening halen uit windmolens.

Waaien doet het in Noord voldoende. Gort: "Dit is prima windgebied inderdaad. Aan de kust waait het echt hard, maar dit is nog tweederangs kustgebied."

En er is meer haast bij dan wellicht gedacht. In 2015 – zo hebben Gore en de zijnen berekend – zal de CO₂-uitstoot op zijn hoogtepunt zijn en daarna móet het omhoog. In 2050 mag de uitstoot niet meer zijn dan tachtig procent van de uitstoot in 1990, willen we onder de grens blijven van twee procent wereldwijde opwarming.

Boven die twee procent hebben we de aarde namelijk niet meer onder controle. De Amazone droogt uit, de Atlantische stroom kan zich omkeren en dichtbevolkte landen, waaronder een groot deel van Nederland, komen onder water te staan. Terug naar Schellingwoude.

Gort en Engelhard begonnen een burgerinitiatief voor windenergie in Noord. Op één zaterdag op het Buikslotermeerplein werden zeshonderd handtekeningen opgehaald, die werden aangeboden aan stadsdeel Noord. Na een betoog in de deelraad werd het voorstel unaniem aangenomen.

Afgelopen jaar kwam de conclusie van een locatieonderzoek. Windenergie in Noord is een haalbare kaart. Twee locaties zijn geschikt voor zeven of acht windmolens: langs de Ring-Noord tussen de Zeeburger-tunnel en de afslag Volendam passen er elf en bij de Noorder IJplas, in de buurt van de Coentunnel, vijf.

Nu is de tijd aangebroken van procedures en overleg. Gort (Engelhard is te vaak in het buitenland om de kar te trekken) heeft er zijn handen vol aan. De procedures voor vergunningen kunnen nog zes tot acht jaar duren.

Zo snel mogelijk wil Gort de bewoners van Noord een voorstel voorleggen, waarbij ze lid kunnen worden van de coöperatieve vereniging Onze Energie, die de windmolens dan in bezit heeft. Leden betalen een bijdrage, vergelijkbaar met een hypotheek. Die bijdrage zal naar verwachting twintig procent goedkoper zijn dan de vijf-, zeshonderd euro die een huishouden nu gemiddeld betaalt voor stroom.

Gort: "Duurzaamheid is geen issue voor veel mensen, dus je kunt het alleen winnen op prijs en zeggenschap. Want door zeggenschap en betrokkenheid werk je meteen aan bewustwording. Als je eenmaal bezig bent met duurzaamheid, ben je blij dat je eraan meedoet."

Want stroom is een eerste levensbehoefte. Gort: "De burger moet eigenlijk eigenaar zijn van zijn eigen energievoorziening. Een vader fietst dan met zijn zoon de stad uit en zegt: kijk daar, van die molen krijgen wij onze stroom, en die is van papa."

